

Πώς θα θεραπευτεί ο χαρακτήρας που εύκολα πέφτει στην κατάκριση; (Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 12 Οκτωβρίου, 2022

Κάθε άνθρωπος χαρακτήρας θεωρείται ασθενής, όταν απουσιάζει απ' αυτόν ή θεία Χάρη, που τελειοποιεί και συνέχει τὰ πάντα , αφού «τὰ ασθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ». Αυτό τονίζει και ο Κύριός μας, όταν λέει ὅτι «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. 15, 5). Εκτός ὅμως τῆς παρουσίας τῆς Χάριτος, ἀπαραίτητα χρειάζεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη πρόθεση καὶ συνεργασία, σύμφωνα μὲ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες τῆς λογικῆς καὶ τὶς θεῖες ἐντολές, πὺ θὰ προκαλέσουν τὴ θεία ἐπέμβαση.

Ὁ ἄνθρωπος πὺ εύκολα κατηγορεῖ, τὸ κάνει γιατί συνήθισε νὰ ἐρευνᾷ τὶς ξένες πράξεις καὶ σκέψεις παρὰ τὶς δικές του. Λησμόνησε τὰ λόγια τῆς Γραφῆς «μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε» καὶ τὸ «ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε»

Ἡ τόσο εύκολη συνήθεια τῆς κρίσεως ξένων λόγων καὶ πράξεων εἶναι **ψυχικὴ ἀρρώστια** πὺ προέρχεται ἀπὸ πώρωση τῆς λογικῆς δυνάμεως τοῦ νοῦ, πὺ εἶναι μᾶλλον **γέννημα τοῦ ἐγωισμοῦ.**

Ἡ ἐσωστρέφεια, πὺ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν **αὐτομεμψία**, κρίνεται ἀπαραίτητη γιὰ τὴ διάγνωση καὶ **ἐπίγνωση τῶν δικῶν μᾶς σφαλμάτων καὶ λαθῶν**. Ἀπαραίτητος κανόνας καὶ δόγμα τῆς ζωῆς εἶναι ἡ **εὐαγγελικὴ νομοθεσία**, χωρὶς τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀρθοποδεῖ. Ὁ «νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς» (Ρώμ. 8, 2), πὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀπελευθερώσει ἀπὸ τὸ θάνατο στὸν ὁποῖο κατρακυλήσαμε, μᾶς χαράζει τοὺς καινούργιους δρόμους τῆς ζωῆς. **Ἡ ἀγάπη ἐνώνει τὰ «διστῶτα εἰς ἓν», δημιουργεῖ ἓνα δεσμό, μία κοινωνία.** Μᾶς διδάσκει ὅτι «ὀφείλομεν τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τιθέναι» (Α' Ἰω. 3, 16) καὶ «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε» (Γάλ. 6, 2) καὶ «πάντα ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω» (Α' Κόρ. 16, 14).

Ἡ ἄγνοια τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἐπιτρέπει τὴν ἐπίδραση τοῦ παραλόγου καὶ ἀπομακρύνει τὴ θεία Χάρη. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει γνώση τοῦ Θεοῦ καὶ ἄρα δὲν ἔφτασε ἀκόμη στὸ φωτισμό, πλανᾶται στὶς κρίσεις του. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δικαίωμα τοῦ «γιατί;», τοῦ «ἄν» καὶ τοῦ «μήπως;» καὶ ξεκινᾷ ἡ κατάκριση, ἡ ἀντίσταση, ἡ ἀπειθεια, τὸ μῖσος καὶ γενικὰ ἡ κακία.

Αναίρεση σὲ ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ προσφέρει ὁ Κύριός μας μὲ τὸ λόγο του: «ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰω. 13, 34) καὶ «ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰω. 13, 35). **Ὅποιος φρόντισε νὰ κρατήσῃ τὸ νόμο τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου μας, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν περιεκτικὴν κακίαν. Τότε οὔτε κρίνει, οὔτε ἐπιβουλεύεται, οὔτε κακοποιεῖ. Χωρὶς ἰδιαίτερη προσπάθεια ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ ὅλο τὸ νόμον τῆς διαστροφῆς, ἀφοῦ ὅλα τὰ ρυθμίζει ἡ ἀγάπη.**

(*"Συζητήσεις στὸν Ἄθωνα", Ψυχωφελῆ Βατοπαιδινὰ 13*)

(Πηγὴ ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr)